

తారాగణము :

పరలక్ష్మి అంజలీదేవి, నాగేశ్వరరావు,
 శివరావు, గాడేపల్లి సదాశివరావు,
 ఎ. యల్. నారాయణ, జి. నారాయణరావు,
 బి. సీతారాం, యన్. కృష్ణయ్య, జి. సుబ్బా
 రావు, లింగం సుబ్బారావు, అయ్యంగార్,
 సి. రాజరత్నం, నారీమణి, కృష్ణవేణి.

కథా సంగ్రహము

మననూ మననూ కలవాలేగాని మహేంద్రు డెదుర్కొట్టినా మమతమార్పి,
 మటుమాయం చేయలేడు. మోహిని విషయం అక్షరాలా అలాగే
 జరిగింది. మోహిని ఒక దేవకన్య; బాగా నృత్యం చేస్తుంది. పాడుతుంది
 కూడాను. ఆమె ఒక యక్షుణ్ణి ప్రేమించింది. వాళ్ళు చిలకా గోరువంక
 లల్ల జీవితసుఖ నవోదయాన్ని ఆనందిస్తున్నారు. నందనవనంలోని ఈ
 ఆనందపీచిక మహేంద్రునిదాకా వీచింది. మోహిని విషయం, విన్న
 నాటినుంచీ ఇంద్రుడి మనసంతా మోహినిమీదే ఉంది. నా సమక్షంలో
 నృత్యం చేయించమని ఆమె తండ్రికి చెప్పాడు. తండ్రి ఆమెకు, నయాన
 భయాన చెప్పాడు. కాని ఆమె అంగీకరించలేదు. మహేంద్రుడికి నిజం
 చెప్పాడు మోహిని తండ్రి. యెవడో యక్షుడు నిరోధిస్తున్నాడని
 మహేంద్రునికే ఎదురునిలిచే ఆ యక్షు డెవరని కుబేరుణ్ణి కూపీ అడిగాడు
 ఇంద్రుడు. కుబేరుడు నేను చక్కదిద్దతానని హామీచెప్పి, యక్షుణ్ణి
 పిలిపించి మందలించాడు. యక్షుడు మోరాయిస్తే ప్రేమనెరుగని మాని
 సివై పుట్టమని శపించాడు. మోహిని ఎంతో బ్రతిమాలింది తప్పునాదనీ
 శాపవిమోచన చెప్పమనీ; శచీపతిని వేడుకోమన్నాడు కుబేరుడు.
 ఇంతలోనే ఇంద్రునివకులు, మోహినిని ఇంద్రునివకుల తచ్చారు. ఇంద్రుడు
 నవ్వి ఇప్పుడైనా కాలికి గజ్జెకట్టమన్నాడు. మోహిని ససేమని మొండి
 కేసింది. మహేంద్రుడికి మండిపోయింది. మానవివై పుట్టి ఫలించని
 ప్రేమతో అల్లాడమని శపించాడు. యక్షుడు వెలమవారింట పుట్టి బాల
 రాజై పెరుగుతున్నాడు. మోహిని కమ్మనాయుడికి నాగేటి చాలులో
 దొరికి సీతమ్మగా పెరిగింది.

సీత దొరికిననాటినుంచీ, కమ్మనాయుడికి బాగా కలిసివచ్చింది.
 సీతకు పెళ్ళిడువచ్చింది. కులపువార్కంతా సీతకు పెళ్ళి చేయమని కమ్మ
 నాయుణ్ణి తొందరచేశారు. సీతతోవచ్చిన సిరి, సీతతో పోతుండని

కమ్మనాయుడు పెళ్ళిచెయ్యనని మూర్ఖించి, ఆమెను వూరి వెలుపల ఒక ఒంటిసంభం మేడలో నరుల కంటపడకుండా పెంచుతున్నాడు. ఒక నాడు బాలరాజు చెలికాడు యెల్లమంద ఆ యింటిదారినే వెళ్ళుతూ ఉండగా సీత చూచింది. పాత ప్రేమలు చిగురించినై. రాత్రివేళ ఆ ప్రాంతం లోనే మందవిడిసి, బాలరాజు పిల్లనకోవి ఊడుకుంటున్నాడు. విరహ పడుతున్న సీతకు పిల్లనక్రోవి పాట మళ్ళీ వినగానే ఒళ్లు ఝల్లుమన్నది. ఇల్లు విడచి సీత బాలరాజును కలిసింది. మనసు తెలిపింది. బాలరాజుకు ప్రేమేం తెలుసు? ఇదేదో క్రొత్తపీడ చుట్టుకుందని సీత నిద్రలో నుండగా ఆర్రరాత్రివేళనే స్నేహితుణ్ణి తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు. వాళ్ళను వెతుక్కుంటూ సీత వెళ్ళింది. తెల్లవారేసరికి పిల్ల కనపడక అయినవార్యంతా తెక తెకపడ్డారు. ఎలావచ్చిందో అలాగే వెళ్ళిపోయిందని సరి పెట్టుకున్నారు.

బాలరాజును వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి వెళ్ళి మళ్ళీ కలుసుకుంది. ఈ బాధ తొలగేటట్టులేదని గంగదొరకని గహనమధ్యంలో 'దాహం దాహం' అని బాలరాజు దొంగఎత్తువేశాడు. నిజమేనని నమ్మి వరుణదేవుని ప్రార్థించి నీరు పుట్టించుకోచ్చింది సీత. ఈమె మానవికాదు దెయ్యమని పారి పోయారు, బాలరాజు యెల్లమంద. అడవిచుట్టూ తిరిగి తిరిగి, దారేపోయే ఒక సెట్టిని కలుసుకున్నాడు బాలరాజు. ఆకలికొద్దీ అతనిదగ్గర తినుబండారాలు తింటూఉండగా సీత వచ్చింది. తిన్నదానికి ప్రతిఫలంగా సీతమ్మను కుదువబెట్టి వెళ్ళాడు బాలరాజు. సెట్టిని మాయజేసి తప్పించుకుని, బాలరాజును వెతుక్కుంటూ బయలుదేరి మళ్ళీ కలుసుకుంది. నిజంగా, ఇదేదో దయ్యమే నని కాలికి బుద్ధిచెప్పారు బాలరాజు, యెల్లమంద. అయినచారినీ కాదనుకుని ఆశ్రయిస్తే, అడవిపాలుచేసి పోవద్దని ఆక్రందించింది సీత. అగ్ని దేవుడు ఆమె ననుగ్రహించాడు. అడివంతా అగ్నిజ్వాల లుట్టుకున్నాయి. దారితెలియక దేవురిస్తుంటే సీతమ్మ అగ్నినణచివేసింది. బాలరాజు కేమి చెయ్యాలో తెలియలేదు. ఆ రాత్రిల్లా ఆమె చెప్పినట్టు నడచుకొని నిద్రపోయారు. నడిరేయి అడవిదొంగలు మత్తుజల్లి సీత సెత్తుకెళ్ళారు.

మర్నాడు నిద్రలేచేసరికి సీత లేదు. యెల్లమందను ఆక్కడే వుండమని సీతను వెతుక్కుంటూ బాలరాజు అడవివెంట పడ్డాడు. 'అలీమగడి సరాగం అది. ఇక వాళ్ళురారు. మనం పోదాం రా' అని ఒక బాటసారి యెల్లమందను ఇంటికి మళ్ళించాడు.

బాలరాజు సీత జాడలు వెతుక్కుంటూ ఒకచోట ఒక మునీశ్వరుణ్ణి అడిగాడు. అతడు ప్రసన్నుడు కాలేదు. బాలరాజు ఉగ్రుడై ఒక చచ్చిన పామును తెచ్చి అతని మెడలో వేశాడు. ముని కోపించి నీవుకూడ పామై పొమ్మని శపించాడు.

అడిపాడి, లాలించి, మోసగించి ఎలాగో దొంగల బారినుంచి తప్పించుకొని, బాలరాజును వెతుకుతోంది సీత. బాలరాజు కనపడక పోగా, ఆమె కాళ్ళచుట్టూ పాము చుట్టుకుంటోంది. వృద్ధబ్రాహ్మణుడై కన్పించి, ఆ పామే బాలరాజని మునిశాపమువల్ల అలాగనాడని, తీర్థయాత్రలవల్ల శాపవిమోచన కాగలదని చెప్పి అగ్ని మాయమయ్యాడు. పాపం! సీత ఆ పామును సెత్తిన పెట్టుకొని నదీనదాలలో మునిగి అన్ని యాత్రలూచేసి, ఎట్టకేలకు ధనుష్కృతిలో మళ్ళీ బాలరాజును చేసుకుంది.

ఒకనాడు వారు ఒక అడవిప్రక్క పల్లెదిక్కు చేరేసరికి ఆకలి వేసింది. ముడిసరుకులు తెమ్మని చేతి మురుగునిచ్చి బాలరాజును ఊరిలోకి పంపింది. అడవిలోని సెట్టి పెద్ద సెట్టయ్యాడు. మురుగు గుర్తుపట్టి ఇది దొంగసొమ్మని, ఎత్తువేసి, బాలరాజును తరిమించాడు. ఆ దొమ్మిలో ఒక ఈటె బాలరాజును తగిలి, బాలరాజు చచ్చిపోయాడు. మురుగు ఆనవాలు పంపి బాలరాజు రమ్మంటున్నాడని, సెట్టి సీతకు కబురుచేశాడు. నిజమే ననుకుని సీతవచ్చింది. తీరా వచ్చింతరువాత, సెట్టి చరబట్టాడు. దేవుడు దయవల్ల మానభంగం కాకుండా బయటపడి పారిపోతుంటే, బాలరాజు శవం కాలికి తగిలింది. విషయం తెలిసి విలపోయింది సీత. సెట్టి ఇద్దరూ తోడుదొంగలని నిందాతోపణచేశాడు. కాదని రుజువుచేయటానికని సీత అగ్నిలో ఊరికింది. అగ్నిదయవల్ల, ఆకృశీ దేవతలు ఆమెకో

సంజీవిమాల కానుక ఇచ్చారు. దానితో పేమతో తాకితే చచ్చిన మనుషులు క్రతుకుతారు, కోపంతో విసరికొడితే, చచ్చిపోతారు. దాని మహిమవల్ల మట్టి మగ్గణ్ణి క్రతికించుకుని, చివరకు ఒక దేవాలయంలో నిద్రబోతున్నారు దంపతులు.

ఇంటిదారి పట్టిన యెల్లమందకు దారిలో ఒక పిల్ల తటస్థపడింది. కీలకం తెలుసుకుని బుట్టలో వేశాడు. తీరా అటకక్షేసరికి కామమ్మ మొగుడికధయై కలుటపడ్డాడు.

నీత కంఠులన్నీ ఇంద్రుడికి తెలిసినై. కివాలయంలో మైమరచి నిద్రపోతున్న నీతను ఇంద్రబాలంతో ఇవతలకు తెచ్చి, నట్టడవిలో వేటగాడి వేషంలో నీతను నిర్బంధించాడు. నీతకు చెడ్డ కోపంవచ్చి శపించబోయేసరికి అదిరిపోయి, అదృశ్యుడయ్యాడు. నీతను సాధించాలని, తాను మాయనీతగా మారి వచ్చి, బాలరాజు ప్రక్కన పడుకుని సరసాలు సాగించాడు. నిజం తెలియని బాలరాజు, అదే తన నీతని సరసాలాడుతున్న సమయంలో ఆసలు నీత వచ్చింది. ఇద్దరు నీతలను చూచేసరికి బాలరాజు కేమీ అర్థంకాలేదు. ఏది మాయో, ఏది నిజమో, నీతలిద్దరు, నేనంటే నేనని పోట్లాడుకున్నారు. ఎంత నేపటికి తగవు లెగలేదు. ఆసలు నీతకు అరికాలిమంటు నెత్తికెక్కి సంజీవిమాల విసిరింది. మాయనీత బాలరాజును ముందుకు లాక్కొంది. సంజీవిమాల బాలరాజుకు తగిలి అతను చచ్చి పోయాడు. మాయనీత ఇంద్రుడై మారి ఇకిలించాడు. నీత మోసం గ్రహించింది. తాచుచామ కోపం వచ్చింది. ఇంద్రుణ్ణి ఇక సహించకూడదనుకుని శపించబోయింది. శివుడు దేవతలు దిగివచ్చి అగమన్నారు. శచీదేవి భర్తృ భిక్షు తెట్టమని ప్రార్థించింది. నీత ఒప్పుకోలేదు. శివుడు బాలరాజును బ్రతికించి, ఇంద్రుణ్ణి క్షమించమని క్రతిమాలాడు. బాలరాజును చూచి, నీత సరేనన్నది. క్రొత్త దంపతులను స్వర్గ దంపతులు స్వర్గానికి రమ్మని ఆహ్వానించారు. ప్రేమను గౌరవించని ఆ స్వర్గంకంటే ఈ భూతలస్వర్గమే మాకు చాలని నీత నిరాకరించింది. నీతా బాలరాజులు చిరంజీవులై భూమి మీదే సుఖంగా ఉండిపోయారు.

సంపూర్ణం

సూక్ష్మ ధ్యాయం ముందు

- నవోదయం - శుభోదయం
- నవయుగశోభా - మహోదయం ||నవో||
- అడునదిగో - అరుణపతాకం
- సాడునదిగో - నవయువలోకం
- స్వతంత్రజీవన - ప్రభాతగీతం, పృబోధ గీతం ||నవో||
- జవరాలి మేలి - చెంగావి మోవి
- నవరాగ రేఖ - లవిగో
- నవనవోల్లాస - యువజనాలిలో
- అనురాగశోభ - లివిగో
- మాటవినము - ధనేశుడైన
- సాటిగొనమిక - సురతల్లియైన
- సమానపదమే - నవీననియతి ||నవో||

మోహిని

- తీయని వెన్నెల రేయి
- ఎడబాయని చిన్నెల వోయీ - ఓరసపాయి ||కీ||
- నటనమే బ్రతుకోయీ.....
- ఊగే పూలలోనా - మునుసాగే అలలలోనా
- చెలరేగే గాలిలో - నా కాలిమువ్వలలో
- కదలికే, కడువోయీ - నటనమే బ్రతుకోయి
- మొయిలుభామ వడిలో - నడలోసుడులువారి

వనమయూరినై మీరీ
తమిదీర ఆడుదునే
దరియ గారావోయా
నటనమే బ్రతుకోయా ||శీ||

వచనం
నీత

ఎవరినే నే నెవరినే...
చగవగలా నే నెవరే... ||ఎవ||
విరిసీవిరియని రేకల
మురిసే మురిపెమునే
తరతరాల వరాలైన
తరుణారుణశోభనే
నే.....నే.....నే.....
జగజగల చిగురులకూ
ఎగిరిపోవగోరుదునే

యెవరే న న్నెగురనీరు ఎందుల కీబంధమూ
ఎవరయగని గాధనే ఏమో తెలియని బాధనే ||ఎవ||

రాములు

చూడ చక్కని సిన్నదీ ఆ - మేడగదిలో నున్నదీ.....
ఏడులోకా లెగసీ వచ్చి - జోడులే నీ మేడలోన
ఏడువన్నెల కోక గట్టి ఆడుకొంటూవున్నది..... ||చూ||

నీత

నీకు నీవారులేరు - నాకు నావారులేరు
గాలిలోన తేలిపోదాం పడరా - నాపాలిరాజా
నీకు నాకు జోడు కలసెనుగదురా

వచనం

ముప్పివారు

గూటిలో చిలకేదిరా అన్నా - గూడు చిన్నబోయెరా...
కోటదాటి పేటదాటి - బాటలేని అడవిదాటి
గూటిలోని రామచిలుకా - గుట్టలాపాలాయె రన్నా

||గూ||

||గూ||

నీత

ఓ బాలరాజా.....
ప్రేమే ఎరుగవా...ఓ శైరిరాజా...
ఓ బాలరాజా.....
రాజా...ప్రేమ అడేనోయ్ యిడేనోయ్
కోయిల కువకువలూ.....పూవుల గమగమలూ...
హాయీ హాయ్ ప్రేమయిడేనోయీ
వయ్యారీ తార భామతో చందమామతో
కలసీ మెలనే వలపులో హాయ్
అ.....
హాయ్ హాయ్ ప్రేమయిడేనోయీ.....

వచనం

నీత

వరుణా.....వరుణా
వర్షింపగదయ్యో వరుణా వరుణా
కరుణాలయ ఏకధార గా ||వ||
ఘనాఘనా ఘనాఘనా
ఘనాఘనా వినీల గగనానికె భూతలికె ||వ||
దికాంచలము లలముకొనుచు వెలారీ
పయోధరములు తెరలు తెరలుగా వెలసీ
ఫెళ్ ఫెళ్ ఫెళ్ ఉరుము లురిమి
తళతళమని మెరపు మెరసి
నెరవారిన సరసులలో
నీరునిండి వరద సార గా

||వ||

ఓ బాలరాజా.....
 జాలిలేద బాలరాజా...బాలరాజా
 చలమేలమానరా చరుగేలరా.....
 నిన్నుమాలి నిలవజాల నా రాజరాజా ||ఓ||
 ఈడుజోడుగాన నీదాననోయిజాణ
 కదలకు రాజా...నను వదలకు రాజా.....
 మాయని మమతలు మదిలో రేపీ వూపీ
 మాయగ మాయమయేవా పగలా వగలా ||ఓ||

ఎలమంద

దేముడయ్యా దేముడూ మాయదారిదేముడూ
 మటుమాయదారిదేముడూ మాయాదేముడూ
 ఊరెల్లా యిట్లుచేసె నోరెల్లా పట్టుచేసె

మంచ మెల్లా గట్టుచేసె కంచెల్లా ముళ్ళుజేసె
 నల్లని మేకలపాలూ తెల్లజేసెదేముడూ
 తెల్లనిపాలల్లో నీళ్ళు తెల్లజేసె దేముడూ
 ఊరిలోని పుష్పరాయి అడవిలోని చెట్టుకాయ
 చేరదీసి పూరకాయ చేసెనయ్యా దేముడూ
 ఆడ మగవారనీ తేడాతో సృష్టిజేసె
 పాడుప్రేమకలుగజేసి కూడదోసె దేముడూ
 కల్లకపట మెరుగనోణ్ణి చల్లగ నట్టడవికీడ్చి
 కల్లదాన్ని కళ్ళజూపి వల్లంజేసెదేముడూ

||ఓ||

అనుయాయులు

బాలరాజు

చెలియా కనరావా ఇక - చెలియా కనరావా
 నిరాశబూని పోయితివా - ఓ చెలియా కనరావా

ఓ చెలియా కలయేనా మనగాధ - చెలియాకనరావా
 ఏకోనలలోన నినుకానా - ఏదారిపోయితివో నాదారిఏమో ||చెలి||
 తనువు మనసు నీదే నా - తనువు మనసు నీదే నీదే
 నని బాసచేసినావే జవరాల
 రారాని కోపాలు నాపైన నీకేల ||చెలియా||

నీత

తేలి చూడుము హాయి సాటిలేని యీ రేయి
 రేపు నీకు రాదోయి యీ హాయి ||తేలి||
 మేనులు మరచి యీ జగమే మరచి - కనరా స్వర్గనీమలోన
 చిన్నారికన్నె ప్రేమలోనా మహానందము
 రేపు నీకు రాదోయి యీ హాయి బలెబలెహాయి ఆపినా
 నిలదోయి కనరా దొరారేపు
 నెరజోడుజైన మితారి బాలా
 కమ్మని మోచితేనే
 కుమ్మరించిపోవే సమ్మతించవే
 బలకాలి ఎవరో వానిదేఫలమా
 రేపునకు నీకు రాదోయి
 యీ హాయి ||తేలి||

నీత

రాజారారా నా రాజారారా
 బెడరకురా రాజా బిగువునేయ
 కురా రాజా..... ||రాజా||
 నామదీ చెదరీ బెడరితిరా నే
 కరుణమానక బిరతిరా
 నా దరికీ పరుగిడి రారా ||రాజా||

2000

రాగమాలిక

నీ త

రూపము నీయరయా పతి - రూపము నీయరయా
నాపతి కాపము బాపీ నిజ - రూపము నీయరయా
నాధుని సేవకు నోచగలేని - నారీజన్మము దేనికయా

||నిజ||

తమకేనియు దయరాదా మాపై
మము ననరాదా మొరవినరాదా
ఆ పన్నుల సాద ఆర్పి తీర్చుపే
తాపన ధర్మము కాదా

||నాపతి||

పతిసేవా వ్రత విలసితులారా - పరమపుణ్యవతులారా
గోమాతా నిను కొలచినవారికి - కొరత తీరునటు కాదా
కాగిటిలో శ్రీ రంగని పొందివే - కావేరీ నను కనికరింపవే
శరణాగత సంతానిబుడవని - నీదరినిజేరి నను కావుమనంగా
మొరవిన కీగతి నిమరబోదు

||పతి||

కను దెబ్బమయ్య కావేటిరంగ
పతియే సతులకు పరమదైవము - పతిసేవనమే పరమ ధర్మము
కొరిన వరమియు దొరసానినీవె

||పతి||

కొరిక తీర్చవె మధుర మినాక్షి
భవభయ భంగా రామలింగా - పతిత జనావన దయాంతరంగా
రామలింగా రామునిప్రియురాలి - దయగనినావే నామొరవిన
నను కావగలేవా రామలింగా - కరుణాసాగర సాగర
కొటినదులు నీలో కలవట - చొర మీటివేతువట పాతకంబుల
నా పాటు దీర్చి నా పతిని గూర్చ - ముమ్మాటికీవే దేవా

||పతి||

ఎలమంద

వరాలకూన నిన్ను - కాన కొనవెతికే నే
నీకొన మెన్నో కలలు - కాచికాచి కొన్నానే పిల్లా పిల్లాయ్

గునాలగున్న నిన్ను నూడ - నూడ మనసొనే
నీ జంట నిలచితేను పిల్లా-చిట్టిసరక మైన సుఖమేనే
నీ జంట నిలచితేను-సరక మైన సుఖమేనే
వరే వవ్వా తోడుదొరికేవె నా పిల్లా దొరికేవె
నాపిల్ల ||నా||

కామిక్ ద్యూయట్
ఎలమంద

ఒకరిని నానవేశాణ్ - ఒకరిని చిదుగగొట్టేణ్
ఒకరిని చేతబట్టి - నే నొస్తినోయ్ మామా
నే నొస్తినోయ్.....

ఎవరిని నానవేశాణ్ - ఎవరిని చిదుగగొట్టేణ్

ఎవరిని చేతబట్టి - నీవస్త్రీవే పిల్లా నీవొస్తివే
సున్నమును నానవేశాణ్ - చెక్కలను చిదుగగొట్టేణ్
ఆకులను చేతబట్టి - నే నొస్తినోయ్ మామా
నే నొస్తినోయ్.....

ఒకరిని వారవేశాణ్ - ఒకరిని చేరదీశాణ్
ఒకరిని పక్కనుంచి - తొంగుంటినోయ్ మామా
తొంగుంటినోయ్.....

ఎవరిని వారవేశాణ్ - ఎవరిని చేరదీశాణ్
ఎవరిని పక్కనుంచి - తొంగుంటివే పిల్లా
తొంగుంటివే.....

తలుపును వారవేశాణ్ - మంచాన్ని చేరదీశాణ్
తలగడ పక్కనుంచి - తొంగుంటినోయ్ మామా
తొంగుంటినోయ్.....

ఒకరికి కాళ్ళు యిచ్చాణ్ - ఒకరికి చేతులు యిచ్చాణ్
ఒకరికి నడుమునిచ్చి - నే నొస్తినోయ్ మామా
నే నొస్తినోయ్.....

ఎవరికి కాళ్లు యిచ్చావ్ - ఎవరికి చేతులు యిచ్చావ్

ఎవరికి నడుమునిచ్చి - నీవొస్తావే పిల్లా

నీవొస్తావే పిల్లా.....

కడియానికి కాళ్లు యిచ్చావ్ - గాజులకు చేతులు యిచ్చావ్

వడ్డాణ్ణానికి నడుమునిచ్చి - నే నొస్తినోయ్ మామా

నే నొస్తినోయ్.....

కవితలు

సీత

వేరలేరయా పరమేశా, మరి - ధరనీ సాటిదైవమా ||వేరే||

నిన్నునమ్మి నేవించి...తని - వోనివారలే లేరయ్యా ||వేరే||

కరుణా మరువకురా శంకరా - పరిణమ సుఖమియారా -

సదాసీదు చరణములే, మది - నమ్మినాసురా - కావగా||వేరే||

అక్షరాలతో

ద్యాయుట్

సీత - చాలరావగలూ - ఇక చాలలూ వగలూ

అయినావి రాళిచాలూ - అలకలతో పనేలరా

మయకురా మనోహరా - మనసీ వినరా మనోహరా ||చాలు||

బాల - బ్రాణముపోసిన దాతప్రచెలియా - మరువగ నాతరమా -

సీత - నాదైవమీనాడు నన్నేలె రాజా

నాటికీనాడు నారాజు నన్నేలెనోయి

ఏలెనోయి - నన్నేలెనోయి

నా ప్రయాసా - ఫలించె నాధా - రారాపోదము - నా రాజా

పోదము వలపులపేటా - పాడుద మొకటేపాటా ||చాలు||

స మా ప్తి.

నిర్మాతలు

- డైరెక్టరు ... జి. బలరామయ్య
- కవి ... సముద్రాల
- పాటోగ్రాఫి ... పి. శ్రీధర్
- సాండు ... వి. మినాక్షి సుందరం
- మ్యూజిక్ ... గాలిపెంచల నరసింహారావు
- ... జి. వెంకటేశ్వరావు
- బ్యాక్ గ్రౌండ్ మ్యూజిక్ ... సి. ఆర్. సుబ్బరామన్
- ఆర్టు ... యస్.వి.యస్. రామారావు
- ఎడిటరు ... టి. యం, లాల్
- మేకప్ ... కె. గోపాలరావు
- స్టిల్లు ... యమ్. సత్యం
- డ్రాస్సు ... వేదాంతం రాఘవయ్య
- ప్రోడక్షన్ చీఫ్ ... వి. కోటేశ్వరరావు
- స్టూడియో ... న్యూటోన్, మదరాసు.

రానున్న మహోజ్వల చిత్రములు

జూపిటరువారి : అభిమన్య
 సువర్ణలతావారి : సువర్ణమాల
 బి. ఏ. సుబ్బారావు మరియు } వల్లెటూరిపిల్ల
 శోభనాచలవారి }
 ప్రతిభావారి : స్వప్నసుందరి
 ఆర్. పద్మనాభంగారి : రక్షరేఖ
 శోభనాచలవారి : తిలోత్తమ, ఆశాలత
 జూపిటరువారి : మోహిని

ఇంకా - మరెన్నో???

బుక్కింగు వివరాలకు

పూర్ణాపిక్చర్సు,
 విజయవాడ, గుంతకల్లు.